

[Alfred Jensen.]

nansministerens Udtalelser, vil det blive Tilfældet. Jeg gaar ud fra, at jeg har Formandens Tilladelse til ganske kort at citere noget af det, der blev sagt i Forelæggelsestalen. Finansministeren siger dér, at det, naar Forslaget er vedtaget,

„maa forudses at blive saaledes, at Jorden ikke længere vil faa nogen Spekulationsværdi, da der ikke længere vil være noget at spekulere i for Ejeren“.

Og længere henne i Talen siger han:

„Nu maa derfor Vurderingsmyndighederne gennem deres Konstatering af Værdistigningen faktisk tvinge Jorden over i den bedste økonomiske Udnyttelse, idet Grundejeren maa sælge, naar han skal forrente den ved Vurderingen konstaterede Værdistigning“.

Jeg tror ikke, det kommer til at holde Stik, selv om jeg i øvrigt er enig i, at Forslagets Bestemmelser i Almindelighed betegner et stort Fremskridt. Det bliver jo saadan for Fremtiden, at det ikke bliver Køberen, men Sælgeren, der kommer til at bære Omkostningerne ved Grundværdistigningsskylden, og ligeledes er det et Fremskridt, at der skal betales den fulde Afgift af den beregnede Grundværdistigning. Men desværre er det jo ikke den fulde Grundværdistigning, der beskattes. Tillæggene for saavel Konjunkturstigning som for Fejlvurdering opretholdes. Hvad disse Tillæg i øvrigt angaar, maa det bemærkes, at den Begrænsning i Tillæggene, der er sket, er en Forbedring i Forhold til den nugældende Lov, men alene det, at man opretholder disse Tillæg, betyder jo, at man ikke indkasserer den fulde Grundværdistigning, og jeg forstaar ikke, hvorfor Finansministeren ikke har stillet Forslag herom. Han kan ikke undskylde sig med, at de politiske Muligheder ikke er til Stede. Fire Partier her i Folketinget gaar ind for fuld Grundskyld, og det betyder jo ogsaa, at derovre i det andet høje Ting er en kompakt Majoritet for Indførelse af fuld Grundskyld. Hvis der skal være nogen Rimelighed i Talen om de politiske Muligheder, burde Finansministeren her have stillet et Forslag om Indførelse af fuld Grundskyld. Selv om det maaske ikke vilde faa nøjagtig den samme Skikkelse, naar det forlod Tinget, som da Finansministeren forelagde det, vilde der være Mulighed for at gennemføre et Forslag allerede i denne Samling. Ministeren har valgt en anden Vej, nemlig at henvise Tanken til en Kommission. Det er efter min Opfattelse Tidsspilde, men man maa under disse

Omstændigheder henstille til Kommissionen, at den hurtigst muligt kommer i Gang med sit Arbejde og fremskynder det saa meget, som det kan lade sig gøre.

Ministeren har altsaa ikke villet udnytte Mulighederne for hurtigst muligt at faa indført fuld Grundskyld, og han har heller ikke udnyttet Muligheden for at faa indført fuld Grundværdistigningsskyld. Konjunkturtillæggene motiveres med, at navnlig Landbrugsejendomme og mindre Beboelsesejendomme er konjunkturfølsomme, hvorfor der tilkommer dem et forholdsvist større Tillæg. Det er jo nok rigtigt, at de er konjunkturfølsomme, men for Landbrugets Vedkommende maa man vel stort set regne med, at en Konjunkturstigning i Grundpriserne skyldes en almindelig Konjunkturstigning, som kommer Landbrugerne til gode, og derfor skulde det være muligt for Landbrugerne at svare Afgift af den fulde Stigning uden Hensyn til Konjunkturerne. Anderledes er Forholdet med Indehaverne af mindre Beboelsesejendomme. Her kan en almindelig Konjunkturstigning vel være sket, uden at den behøver at betyde en forøget Afkastning af Ejendommen, og uden at den behøver at betyde nogen egentlig Forbedring af den paagældendes Indtægter. Adskillige Indehavere af smaa Beboelsesejendomme faar ikke deres Indtægter reguleret, men er henvist til at leve af de smaa Midler, de har sparet sammen, og her er det naturligvis berettiget at gøre en Undtagelse. En saadan findes imidlertid i den gældende Lovs § 8, og skulde den ikke strække til, ja, saa maa det være muligt at foretage en Ændring, en Udvidelse af denne Bestemmelse, saa den afbøder Virkningerne af den fulde Grundværdistigningsskyld for de paagældende Ejendomme. Men Forudsætningen maa i saa Tilfælde være, at det, der her indtjenes, ikke senere kan indkasseres hverken af Eieren eller dennes Arvinger, men at det fuldt og helt ved Handel maa overgaa til Samfundet. Med denne Undtagelse maa man sige, at det er ikke nødvendigt at opretholde et Konjunkturtillæg.

Og hvad Fejlvurderingen angaar, er dette Tillæg lige saa ubegrundet. Teoretisk kan man vel ikke bestride, at en Ejendom kan vurderes for højt — jeg er nu ikke stødt paa Tilfælde af den Slags, men jeg kan maaske faa præsenteret saadanne —, derimod kan man, naar man studerer Ejendoms-handler, se, at de fleste Ejendomme sælges til Priser, der ligger langt, langt over Vurderingssummen. Sidste Aars Ejendoms-handler viser saaledes, at der gennemsnit-